

มรดกล้ำค่า จากหนังสือเมล็ดพันธุ์แห่งปรัชญา เล่ม 4

ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งสัญญาจะให้เงินแก่ลูกทั้ง 10 คน คนละ 100 เหรียญทองในวันที่เขาตาย ขณะที่เขาให้สัญญากับลูกๆ เขามีเงินมากพอที่จะให้ลูกทุกคนได้ แต่เมื่อถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต เขาเผชิญกับปัญหาด้านการเงินและไม่มีเงินเหลือพอจะให้ลูกๆ ตามที่สัญญาไว้

วันที่ชายคนนี้จะกำลังจะตาย ลูกๆ มารวมกันใกล้เตียงตาที่พ่อของเขาขอร้อง แต่ละคนเข้าไปกอดพ่อและรับถุงบรรจุ 100 เหรียญทอง เมื่อถึงลูกคนสุดท้าย พ่อของเขาให้ลูกคนอื่นออกไปจากห้อง

“ลูกรัก” พ่อกล่าวกับลูกคนสุดท้าย “พ่อมีข่าวร้ายจะบอกลูก แม้ว่าพ่อจะได้ให้พี่ๆ ของเจ้าไปคนละ 100 เหรียญทอง แต่พ่อก็มีให้เจ้าเพียงแค่ 20 เหรียญทองเท่านั้น”

“โธ่พ่อ” ลูกคนเล็กคิดค้าน “ถ้าพ่อรู้เช่นนี้ทำไมพ่อไม่แบ่งเงินอย่างยุติธรรมแก่ลูกทุกคน”

“คงจะเป็นการดีกว่าที่พ่อจะรักษาคำพูดของพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้” พ่อกล่าวกับลูกคนเล็ก “แม้ว่าพ่อจะไม่สามารถให้เงินเจ้า 100 เหรียญตามที่พ่อสัญญา แต่พ่อก็มีขุมทรัพย์ที่ใหญ่ที่สุดที่จะให้ลูก นอกเหนือจาก 20 เหรียญทอง ที่พ่อตั้งใจจะให้ลูก พ่อยังมีเพื่อนสนิท 10 คน ที่พ่อจะมอบให้ลูก มิตรภาพของเพื่อนเหล่านี้มีค่ามากกว่าเงินทองมากมายที่พ่อเคยครอบครอง พ่อขอให้ลูกจงปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างดี” หลังจากนั้นไม่นานพ่อก็สิ้นใจ

เมื่อการไว้ทุกข์ผ่านไป ลูกทั้ง 9 คนตื่นเต้นมากกับทรัพย์สินสมบัติที่พ่อให้ แล้วเดินทางท่องเที่ยว ลูกคนเล็กอยู่กับบ้าน เขาผิดหวังอย่างมากเพราะหลังจากชำระหนี้สินแล้วพบว่ายังมีเงินเหลือเพียง 4 เหรียญเท่านั้น แม้เขา รู้สึกไม่อยากพบเพื่อนสนิทของบิดาเท่าไรนัก แต่เขาคิดว่าเขาควรจะทำตามคำขอสุดท้ายของบิดา ที่สุดเขาตัดสินใจใช้เงินที่เหลือช่วยนิยิตเพื่อนๆ ทั้ง 10 ของบิดามารับประทานอาหารเย็น

เมื่อรับประทานอาหารเย็นแล้ว ผู้อาวุโสพูดคุยกัน

“นี่เป็นลูกคนเดียวที่ปฏิบัติต่อเราอย่างมีน้ำใจ ให้เราตอบแทนความรักของเขาเถิด”

รุ่งเช้า เพื่อนของพ่อแต่ละคนให้วัวคนละ 2 ตัว พร้อมเงินจำนวนหนึ่งแก่ลูกคนเล็ก หลายคนช่วยขยายพันธุ์สัตว์ในไม่ช้าลูกคนเล็กก็มีสัตว์เลี้ยงฝูงใหญ่ เพื่อนของพ่อบางคนให้คำแนะนำในการลงทุนภายในเวลาไม่นาน ลูกคนเล็กมีเงินมากกว่าพี่ๆ ทั้ง 9 คน บทโศกทำงานของเขา เขียนไว้ว่า

“มิตรภาพมีค่ามากกว่าทองคำ”